

Szerkesztési iroda:

Főtér takarékpénztári épület 2-dik emelet, hová e lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bőrmintelen levelek csak ismert keretből fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája főtér 8-ik szám. Ackermann-féle ház), hová e lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadás körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egylet hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot kivéve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva: Vidékre postán küldve:
Egész évre . 12 frt 40 kr. Egész évre . 15 frt 60 kr.
Fél évre . 6 „ 20 „ Fél évre . 7 „ 80 „
Negyed évre 3 „ 10 „ Negyed évre 3 „ 90 „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egy-szeri hirdetésnél 6, és minden következőnél 3 ujkr számítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beiglatásnál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. — Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.

Arad, szeptember 3.

(K.) Egy bécsi „Correspondenz“, mely néha jól szokott értesülni, szombaton este azon hirt hozta, hogy a magyar miniszterium kihirdetése legfőbb holnap, kedden meg fog történni. E forrás neveket is emlit, Sennyei lenne miniszterelnök, a tagok közt Lónyai Menyhért, Ürményi. Hozzá teszi még, hogy evvel a miniszterválság be van fejezve, Mensdorff is megmarad eddigi helyén. Ez tehát még csak hír, s a mai időben legkevésbé lehet minden hirt tény gyanánt fogadnunk; némi kételyre indít meg az is, hogy a miniszteri egység közt Ürményi József nevét is olvassuk. De ragaszkodjunk a főnnebbi hírhez, s nézzünk kissé szeme közé.

Az újabb, féltékeny diplomatiái titokszersűséggel folyt bécsi tanácskozások, úgy látszik, győzelmet szereztek azon nézetnek, hogy az eddigi kormánysszékek helyébe magyar miniszterium nevezessék ki. Ennyi tehát, látszat szerint véglegesen meg volna állapítva. De evvel más, nem kevésbé nehéz kérdések voltak egybekapcsolva. Minő elemekből álltassák össze az új miniszterium? És megadassék e ennek a 48-ki törvények kívánta teljes létszám? E kérdések fölött a legújabb napokban Bécsben heves küzdelmek folytak, melyek még a szalonokba is átszivárogtak. Mindenesetre felmerülhetett az a kérdés is, nem lehetne-e ugynevezett coalitionalis miniszteriumot alkotni a Deákpártból s a mostani kormányférfiakból? Mi ezt sohasem hittük lehetőnek. Az elvi ellentét a Deák-párt s a kormány között oly nagy volt, hogy ennek kiegyeztetését nem tartjuk lehetségesnek. Különben a Deákpárt, bár mérsékelttségénél fogva a minden megegyedhető és az ország jogkövetelményeivel összeegyeztethető compromissumra hajlandónak mutatkozott, de ezen túl egy hajszálnyit sem engedhet, mert tudja, hogy akkor a közvélemény tőle is elfordul s nagy kisebbségben marad. Mint halljuk, Andrassy Gyula e nézeteknek Bécsben határozott kifejezést adott s a miniszterelnökség el fogadását attól tette függővé, hogy az egész miniszterium az ország és képviselőtestület többségére támaszkodó Deákpártból alakíttassék. Ámde a kormány tagjai sem akartak könnyedén a térről egészen elvonulni, tehát csak a kettő közül lehetett választani: vagy egészen Deákpárti miniszterium, vagy egészen conservatív. Ha a főnnebb „Correspondenz“ híre való, akkor az utóbbi irány győzött.

Tekintve azon körülményt, hogy a miniszterium kinevezése által egy jogfolytonosági elv emelkedett győzelemre, ez e tekintetben nyereségnek mondható. De egy conservatív miniszterium kinevezése azért még nem nyugtathatja meg az országot. Még nagy kérdés, vajjon minden miniszteri tárca betöltetik-e. De tegyük föl, hogy betöltetnék, várhatjuk-e e miniszteriumtól, hogy a kibontakozást eszközölheti? Lehet, hogy a kormány nézete a háboru katasztrófája után némiképpen megváltozott, a miniszterium kinevezése erre bizonyítékot szolgáltatna. Azonban alig tehető fel, hogy az mindenben az ország többsége követelményeit magáévá tette volna. Valószínűbb, hogy e miniszterium mellett marad minden, a mint eddig volt, csak a főmértőségek címei változtak. Megmarad az összes közigazgatási gépezet ideiglenessége, contumaciózva maradnak a megyék és városok, maradnak a többféle idegen hatóságok, marad a sajtóparancs az ő censoraival, szóval, megmarad az anyag egészen, mint volt eddig, de megmarad szinte az általános oppositio. A mire Magyarországnak most nagy szüksége van, az, hogy a kormányzat, minden ágában s minden részleteiben, a törvényesség alapjára állítatván, az mind font, mind alant, minden ízében, a valódi alkotmányosság szellemétől legyen áthatva. De e szellemet nem lehet octroyálni. Nehéz és nagy munka, de a valódi alkotmányosság visszaállítására nincz e kikerülhetlen, hogy az alkotmányos formák mellett az alkotmány kezelésével csak megpróbált alkotmányos egységnek bizassanak meg.

A főtárgy, mely fölött a pártok legelőször küzdeni fognak, s mely küzdelem eredménye a további dolgokra is befolyással leend, a közösügyi kérdés. Az országgyűlési hatvanhetes bizottság albizottságának e tárgyatani munkálata már ismeretes. Még nem lehet határozottan megmondani, vajjon meg fog-e ez még változásokon menni keresztül, midőn a ház elé kerül. De azt biztosan lehet állítani, hogy ezen ügyben az országgyűlés még nagyobb engedményeket nem fog megszavazni. Vajjon a kormány magáévá tette-e e javaslatot? S ha nem! mi fog akkor történni? Vissza fog-e lépni, másoknak engedni a helyet, kik a többségre támaszkodhatnak? Ezt nem lehet biztosan fölténni, mert ezen esetben már most maguk készítettek helyet a többség vezéreinek. Tehát hivatkozás történne a nemzetre! Új országgyűlés fogna egybehivatni. A mostani constallatiók között egy új választás csak még nagyobb oppositiot külné az országban, s azért azt nem is lehet ohajtanunk. De az ily experimentálások mellett az ország mindig nagyobb és nagyobb nyomorba fogna süllyedni, mert anyagi életünkre vonatkozólag gyökeres hatékony reformok az alkotmány alapjainak megszilárdítása előtt nem történhetnek. Ily föltételek mellett alig lehet különös vérmes reményekkel a jövőre pillantanunk.

Bukurest, aug. 27.

„Ausztia és az osztrák birodalom népei a háboru után.“ Ezen czim alatt hozza a Tropetta idei 444-ik számában a következő cikket a szerkesztő tollából:

„Figyelemre méltó jelenség, hogy bármi bajba esett valaha Ausztia a románok, e különös birodalmat alkotó népek irányában, mindig a legtöbb áldozatot hozták; ezt az észrevételt 48 után még olyanok tették, akik kevésbé érdekeltek az egész dologban. A románok mindig a leghivebbek voltak a birodalomhoz és a Habsburg-házhoz, s mindig a legtöbb rágalmat aratták, bárminő volt is a végeredmény. A 48-beli belháborukor hűségük és ragaszkodásuk legfényesebb bizonyítványát adták; ők voltak okai annak, hogy a magyarok nem végezhetek Ausztriával, mielőtt az orosz segély eljött volna és ők végtére még is a magyarok boszúvágyának és gunyvágyának hagyatának. Az orosz háborukor a románok épen kárhözozatos hősiességgel tüntek ki, s Ausztia megvetése sehogy sem állott arányban ezen hősiesség magaviselettel. A Dánia elleni háboruban ismét nagy próbáját adták a seregenek értéküknek, de Ausztia ezen győzelem után sem vette ezt számba.

A mostani véres háboruban minden Ausztia által tett felhívásra a magyarok mosdulatlanok maradtak, s hideg vérrrel nézték a birodalom megrongálását; a románok oroszlátként küzdöttek az osztrák házért. Megjegyzésre és bámulatra méltó még az is, hogy a háboru kezdetén 40 ezer román volt az osztrák seregben s e 40 ezerből több veszett el husz ezernél. Vajjon figyelemre fogja-e méltatni Ausztia most a románok e hűségét és bátorságát? Mi semmit sem reménylünk.

Ausztia figyelemre méltatandja a magyarokat, csupán azért: mert a Kossuth és Klapka felhívására nem keltek fel, a románok irányában pedig felmentették érzendi magát az Urszu ezredesnek és más hős románoknak adott érdemjelek által. Meglehet Erdély egészen a magyaroknak fog átengedtetni Magyarhon szerencsétlenségére és a birodalom pusztulására.

A magyarok hírlapjaik által megtudták ijeszteni Ausztia államférfiait: hogy a románok a szabad Romániából szándékoznak Erdélybe átmenni. Nem kellett volna Ausztia mostani államférfiának egyéb, csak akarni Erdélyt a magyarok birtokában megerősíteni.

Valóban felette érdekes volna tudni, mit fog tenni Ausztia a kiállott katastrofa után különajku népeinek pretensioival? Vissza fog-e élni most és 4(?) millió román a'attvalóinak türelmével, kik trónját körülállották minden vész idején a legnagyobb hűséggel.

Ausztia többé nem képezendi Németország egy részét; vajjon megmarad e missiójában mely nem volt egyéb, mint germánizálni külön ajku népeit melyek őt alkotják, a mi azonban egy idő óta felette bajos dolog a nagy magyar elem miatt s ezután a román és szláv elem miatt, Ausztia többé nem képezendi Németország egy részét. De hát mit fog tenni azon hatmillió német, mely ott lakik s a mely ultranémet? Ezek egy második Velenczét fognak képezni Ausztriában, egy német Velenczét, a mint volt eddig olasz Velencze Ausztriában, német vérrrel és német aspiratióval, mint volt Velencze olasz vérrrel és olasz aspiratióval. Vajjon Németország elhagyja e az ő Velenczét és vajjon ez a Velencze eltudja-e feledni Németországot? Lehetetlen. Bizonyosság erre az, hogy fél század alatt nem bírta elfeledtetni olasz Velenczével Oroszországot, sem Oroszországot nem bírhatta reá, hogy felhadjja olasz Velenczét.

Ime tehát egy nyit se Ausztia mellén, mely siettetni fogja szétomlását. Hat millió német, elszakítva Németországtól, oly erős nemzetiséggel mint a németek-e, kiket nem leendének képesek soha, sem magyarok, sem szlávok, sem románok elnyelni, lehetetlen hogy sokáig eltűrje a nagy német testtől elszakítását. Ausztia a mint a német szövetségből kilépett, többé nem német hatalom. De hát ugyan, minő hatalom marad? Magyar hat a l o m, mert nincs kétség benne, hogy Ausztriában ma a magyar elem az uralkodó. Következésképpen ezen két német hatalom közti véres háboru nem történt egyébert, mint a magyarok előnyére. 7)

Arad, szeptember 3.

A külalokban következő a beállott helyzet jelző igen érdekes közleményeket találjuk: A londoni „Star“ azon híre, hogy a magyar miniszterium legközelebb megalakíttatnék, mindent rózsás színben lát.

- 1) Vajjon mit szólnak ehhez magyar ezredeink? Legfőbbnek mosolyognak az ilyen handabandán Fordító.
- 2) A magyarok pedig öszedugott kézzel nézték az eget, ugy-e? Bizony vastag arczobor kell az ilyen leírásához Ford.
- 3) Hát magyar mennyi volt és mennyi veszett el?
- 4) És mind ezen veszed-lem támadni fog Románia néhány, itt is semmi hitellel nem bíró fanatikus fainak agyveléjéből.
- 5) Még azok sem hitték itt ezt, a kik teletorokkal kiabáltak, mert tudták, hogy sirjokat fogják találni a hős székelyeknek.
- 6) Feledi, hogy Erdély képviselői jelen voltak a pesti kongyulésen, s ezért még sem történik semmi veszedelem.
- 7) Adja Isten, hogy a magyar alkotmány teljes helyreállítása legyen e háboru egyik eredménye, mert tudja azt minden okos ember, hogy a magyar nemzet nem csupán saját érdekében, de hazánkban lakó minden népsajok érdekében küzdött ez alkotmányért. Fordító.

„Ausztia — kiállt fel — ezentul magyar. . . A királyság azelőtti megalazása csak előjátéka volt a jelenlegi diadalnak. Az országgyűlésnek, ha egybegyűl, hogy az a királyság ügyeit a mai dolgok állásával egybehangzásba hozza, első teendője abban fog állni, hogy amnestiát kér a száműzötteknek. Mi még megérhetjük azon nevezetes dolgot, hogy Kossuthot, mint a magyar országgyűlés tagját látni fogjuk, míg Mazzini, Olaszország egységének tiszteletreméltó uttörője, Rómában, h l egykor mint triumvir uralkodott, kötelességét fogja teljesíteni az olasz parlamentben. Nagy tanulság rejlik ily sorsfordulatban.

Bár, így végzi a „Star, ugyanazon év, melyben Olaszország egysége teljesül, Németország consolidálja magát és Magyarország óhajai teljesülnek, — érné meg a képviseleti rendszer reformját Angliában.

Az orosz lapok oly hangon kezdenek szólni, mely azt mutatja, hogy ha mások nem létezőknek kezdik tekinteni a szerződéseket (az 1815-kieket), Oroszországra nézve ép úgy nem kötelezők az 1856-kiak. A „Golos“ a többi közt így ír: „Ha a szerződések érvényességének kérdését pengetjük, nincs okunk tagadni, hogy azok mostanig a papiron léteztek, hogy azokat mindenki megtámadhatta és megsérthette, de soha Oroszország előnyére. Poroszország legtöbbet nyert vele, jóllehet legyőzött monarchia volt, mely csak Oroszországgal által tartatott meg. Lombardia és Velencze nem tartoznak többé Ausztriához. A szárd király elébb szövetségesünk, most Oroszország ellensége. Frankfurt és némely német államok, melyeknek az 1815-ki szerződések souverainitásaikat biztosították, most Poroszországhoz fognak tartozni. Ezen szerződések megsértette Franciaország Antwerp bombázása, Angolország a jóniai szigetek átengedése által. Mindemellett a nyugati hatalmak elvitázzák tőlünk a jogot, hogy a Fekete tengeren hajóhadat tarthassunk, — e jogot, mely most annál nagyobb becű volna reánk nézve, mint hogy a balti tengert szemünk előtt zárják el. Önkénynt merül fel így a kérdés: sértette-e meg valaha Oroszország az europai szerződéseket? Oroszország, az egyetlen 60—70 millió lakossal bíró hatalom Európában, semmit sem nyert, és semmi részt nem vett az általános osztozkodásból. Egyedül Oroszországra van-e kötelezve minden europai szerződés megtartására? Kérdezzük most: miért maradjon érvényben az 1856-ki párisi szerződés? Eljött az ideje, a balti tengeri uralommal szembeszállni s a Fekete tengerre gondolni. Az 1856 ki szerződés nem szentebb, mint az 1815-ki.“

Ennyit mond az orosz lap. Röviden és elég érthetően.

A „N. fr. Pr.“ levelezője szerint Metternich hgnék meghagyta kormánya, hogy ő is menjen el Biarritzba, ahová olasz államférfiak is fognak érkezni. Ausztia most választást mellett áll. Bismarck mindenképp iparkodik Bécsben és Sz. Pétervárott véglegesen létrehozni a coalitiót Francia és Olaszország ellen; másfelől meg Francia és Olaszországgal ajánlják a viszonyok Ausztriának a szövetekezést. Ugy látszik. III. Napoleon a részben nincs csatlakozásban, hogy Poroszországgal okvetetlen ki kell a szakításnak törni; Bismarcknak a szász békealkudozók irányábani fellépése a császárt közelebb nyitl kitérőkre ingerelte. (A párisi diplomatiá felettébb nem diplomatához illő dolgokat beszél Bismarcknak Hohenthal és Friesen urak irányábani magaviseletéről.) Hanem a Francia és Poroszország közti összeütközés kitéréséről a világkiállítás befejezése előtt nem igen lehet szó. Azonban már most is rendkívüli tevékenység uralkodik a francia hadsereg minden kezelési ágában; a békelábbal éppen nem arányos mennyiségű salétrom-vásárlások történtek, s a gyalogság nagy gondnal gyakoroltatik a végleg elfogadott Chassepot-féle puskák kezelésében. Sőt azt is beszélük, hogy ilyen puskák még a mexikoi hadsereghez is küldettek. — Franciaország oly esendben készülődik, melyhez idegen hatalmak reclamatiója nem közelíthet, ép úgy, mint 1858-ban. Majd a legközelebbi költségvetési viták nyujthatnak e részben bővebb világot.

A cholera ügyben.

A hasonszenvi gyógmódot kedvelők iránt kedvezőszólátat vélünk tenni, midőn a jeles képzettségű Balogh Thámér, aradi hasonszenvi orvos következőközleményét köztudomásra juttatjuk:

Hasonszenvi cholera-gyógyser társ hazai lapok tudósításai szerint a pusztító cholera járvány sok oldalról sujtott hazánk több részében is már — fájdalom — kitört s ijesztő dimenziókban terjed mindenfelé. A fővárosban nagyfontosságú intézkedések tétettek a közönség megnyugtására, azon utasítással együtt, hogy ha valaki cholera-t kap: hívasson azonnal orvost. Falukon és pusztákon azonban ezeken meg ezeken lagnak, kik orvost egyáltalában nem, vagy csak későn kaphatnak s ez által a legnagyobb rettegés és veszélynek vannak kitéve. Ennélfogva nagy szolgálatot vélek tenni a vidék lakóinak, midőn a veszély óráiban gyors segélyt nyujtok az által, hogy a homoeopathia elveiszerint készített gyógyszer társakat bocsátok rendelkezésre alá, melyek a járvány egyes formái és stadiumai ellen kitünőeknek bizonyult szereket foglalják magukba. Miután a homoeopathia épen a cholera.

Járványok alatt aratja legszebb babérait: egyógyszertár bírása mellett a városoktól távolabb lakók is nyugodtan várhatják be az öldöklő ellent, míg a lelkészek és tanítók egész falvakat menthetnek meg az elpusztulástól, a mennyiben azon szerekkel minden intelligens ember képes lesz a cholera bármely formáját majd minden esetben gyorsan és biztosan meggyógyítani.

Egy ily cholera gyógszertár ára cartonban, nyolcz szerrel (köztük egy, a cholera-tóli félelem ellen), a betegség népszerű leírásával, az egyes szerek megválasztására szolgáló pontos javallatokkal s a járványra vonatkozó egészségi és óró rendszabályokkal együtt (a megrendelő kívánata szerint magyar vagy német nyelven) csomagoltan s bérmentesen megküldve: 5 frt o. é.

A bérmentes megrendelések az összeg hozzászátolásával, következő cím alatt eszközözendők: Dr. Balogh Tihamér, gyakorló hasonszervi orvosnak, Aradon, (5 pacirta utca, 3-ik szám.)

A fön hivatkozott utasításból közöljük a „cholera járvány alatt megtartandó általános rendszabályokat“: Rendes életmód, egyszerű tápláléledek; elkerülése mindazon tényezőknek, melyek a testre gyöngítőleg képesek hatni (tulságos szellemi munkálkodás, lehangolt kedély, harag, stb.), a szesz italok mellözése, kivéve a hamisítlan vörös bor mértékletes használatát, mely a járvány alatt ajánlható, tartózkodás mindazon eledelaktól s italoktól, melyek hasmenést okozhatnak, (gyümölcs, zöldség, ki nem forrott italok, sok vizivás), örzikedés a felhevülés s meghűléstől. A mire szinte kell figyeini, az: hogy semmiféle hasmenés — mely a járvány alatt mutatkozik — ne hanyagoltassék el, mivel előre soha sem vagyunk képesek meghatározni, vajon egyszerü bélhurut-e, vagy cholera-hasmenés, melyből aztán a valódi cholera fejlődik ki. Földolag azonban, hogy a cholera betegek ürülékének eltávolítására s ártalmatlanná tételére nagy gond fordittassék. A legújabb vizsgálatok ugyanis bizonnyították, hogy a cholera elidőzött fertőző anyag a cholera-betegek ürülékének szétbomlása által képződik. Az ápolók első teendője legyen tehát ezen ürülékeket vas-vitriol oldattal (egy fontot öt itcze vízben felolvasztva) leönteni s a betegszobából azonnal eltávolítani. (Ha lehet, gödörbe, mely földdel ismét behányandó.) Végre a beteg szennyes ruhái melyekre ürülék tapadt: azonnal chlor-meszes vízbe dobandók. Ajánlatos, hogy az ápoló többször felváltassék s hogy egészségesek ne menjenek oly házakba, hol cholera-betegek fekszenek. A járvány alatt hasznos a gyomor és has felett gyapot szövét (Flannel) viselni. Sokan egy (vászomban varrott) rézlemez hordását is ajánlják, mely sinóron függ le a nyakról

a szivgödörre. Ezt azonban le kell tenni, ha az egyén a cholera meg találná kapni s gyógykezelési magát.

Jegyzet. A vasvitriol és chlormész minden fűszerkereskedésben igen olcsón beszerezhető.

Külföld.

A Velence átadására vonatkozó adatokon kívül, miket mult számunk egy magántáviratban közöltünk, kiegészítésül itt adjuk Napoleon császár Viktor Emanuelhez intézett levelét is. Lényegében ez így hangzik:

„Örömmel értesültem, hogy felséged az osztrák porosz fegyverszünethez s béke-praeliminárekhoz beleegyezését adta. Ennélfogva valószínű, hogy Európára nézve új békekorszak nyílt meg.“

Azután a császár folytatólag fölemliti, hogy a neki felajánlott Velence elfogadta, hogy a haszatalan vérontást megakadályozza, s hogy Olaszország szabad legyen az Alpesektől az Adriáig. Velence, saját sorsának ura lévén akarátát nem sokára általános népszavazás útján fogja nyilváníthatni. — Olaszország el fogja ismerni, hogy Franciaország ujra a népek függetlensége érdekében lépett fel.

A „Journ. de St. Petersburg“ Oroszországnak Németország irányában való magatartásáról s Mantuffel missziójáról szolván a következő felhivatalos nyilatkozatot közli:

Az orosz kormány indítványozta, hogy a Németországban történő változások megvizsgálása végett kéréssek ki Európa véleménye, mivel a szerződésileg megállapított egyensúly ügye forog fenn. Ezen indítvány nem talált támogatásra. Európa solidaritásának elvét e pillanatban épen azon hatalmak mellözik, melyeknek egyetértése hozta létre ezen solidaritást. Az orosz kormány tartózkodott kimondani ítéletét e kérdésben, s mivel Oroszország mint európai nagyhatalom, jogait fenntartja, az actió szabadsága is nyitva áll számára. Oroszország egyedül saját nemzeti érdekeit fogja irányadóul tekinteni.

Most már a porosz lapok is bevállják, hogy Franciaország nagy mérvben fegyverkezék, nagy mennyiségű lovakat vásárol, Franciaország- és Amerikában fegyvereket készített, de — mondja a berlini „Zeidler Corr.“ — Franciaország készülődése nem Poroszország ellen vannak fordítva. (Hát valljon ki ellen?)

Mexikoból az ottani császárságra nézve igen aggasztó hírek érkeznek. A „Newyork Herald“ levelezője Mexiko városából írja, hogy 18 polgár elfogatott azon vád alapján, hogy a császárt elrabolni szándékozták, s addig örzet alatt tartani, míg az ország elhagyására magát nem kötelezi. A Santa-Anna és Ortega által vezetett összeesküvés igen veszélyesnek állítják, s még a mexikoi érseket is tagjai közé számítja. Az új hadügyminiszter, ki igen népszerűtlen (egy francia,) a mellett van, hogy ez egész országban ostromállapot hirdetessék ki Egy általános forradalom kitörése Mexikóban közvetlenül váratik.

Vegyes tudósítások.

* A seprősi és erdőhegyi leveleket tárgyalhalmi miatt csak jövő számunkban közölhetjük.

* Hir szerint a „Magyar Világ“ című conservatív lap szeptember végével megszűnik.

* Az országos magyar gazdasági egyesület választmánya Pesten szeptember 1-én ülést tartván, ezen egyebek közt a következő tárgyak kerültek szőnyegre: Több bortermesztőnek az iránti beadványa, hogy egy országos borászati és szőlőszeti értekezlet megtartása iránt, az egyesület tenne lépéseket, a közelebbi idők erre alkalmatlan volta miatt most vetétt tárgyalás alá. A czélt helyesnek és pártolónak találván a választmány, Korizmics ur javaslata nyomán, fölszólítja az egyesület borászati szakosztályát, hogy e tárgyban a szükséges előkészületeket tegye meg, az ügyet tegye vita tárgyává kebelében, s annak minden oldalról megfontolása után, az indítványozókkal is érintkezésbe tévén magát, a megtartandó országos értekezlet programját készítse el s mutassa be a választmánynak. Az értekezlet idejéül az indítványozók szeptember 25-ét jelölték meg, de az igazgató választmány ez időt nem tartotta czélszerűnek, mivel a szüreti előkészületek akkor már legtöbb helyt megkezdődvén, a borigazdák aligha fognának az értekezletre kívánatos számban megjelenni. Sokkal alkalmasabbnak véli a tért az igazgató választmány a szüretutáni időre, jelesen a novemberi pesti vásárra tűzni ki amaz értekezlet határnapját. Az ugyanakkorra indítványozott borkiállítás pedig mellözendőnek véli a választmány azon okból, mivel hogy az jól tüssön ki, arra novemberig is kevés az idő, kisszerű kiállítással pedig elhamarkodni a dolgot, épen nem volna a czélnek megfelelő eljárás. A vidéki gazdasági egyesületek közül némelyek adatokat küldtek be az inség tárgyában, melyek azonban ezúttal levéltárba tétetni rendeltettek, miután a helytartótanács e részben az adatgyűjtést már be is fejezte, sőt annak nyomán a segélyezést tette is folyamatba tette.

* A Terézia-rend káptalanja befejezte munkálatait. Albrecht főherczeg a nagykeresztet kapta. Commandeürok lettek: Marocic, John, Kuhn altábornagyok és Tegetthoff viceadmirál; lovagokká: Montluisant ezredes, Gredler kapitány, Petz komondore, Sterneck hajóskapitány, Rodic és Hartung altábornagyok, Pulz és Pirel tábornokok, Pielstick alvezredes, Gröben és Lehmann kapitányok, az utóbbi kettő már meghalt.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1866. szept. 3 án.

5% Metalliques	63.05	Hitelintézet	157.70
Nemzeti kölcsön	68.50	Váltó Londonra	128.20
1860. évi kölcsön	80.65	Ezüst	126.50
Bankrészevény	728.—	Arany	6.10

Felelős szerkesztő: Környei János.

H I R D E T É S E K.

ELKÉPESZTÉS
lakását Viszkul Pál urnak keresztutczában 31-ik sz. a. fekyő házába tette át.

Hirdetmény.
A pankotai cs. k. adóhivatal részéről közhírré tétetik, hogy méltóságos cs. k. kamarás Marczibányi Lőrincz ur nádas birtokából lezárt vagyonok közül f. é. szeptember 13. s 14. napain Nádason közárverésen haszonbérbe fognak adni.

1. A nádasí urad. korcsmáltási jog.
2. Három vízi patakmalom.
3. Több rendű szántó földrés darabok öszvesen 60 1/2 hold, windnyája három évre.
4. 150 drb számos sertvés makkoltatása tíz hétre.

A bérleni szándékozók az árverési feltételeket hivatalos órákban a galsai fő- s ágrii szolgabírói hivataloknál, valamint Nadas község előjárónál és Török János zárgondnoknál Muszkán, ugy ezen adóhivatalnál betekintheik.
Pankotán, szeptember 1-én 1866.

Tudósítás.
Az aradi nyilvános alreal- és kereskedelmi tandában a tantítás október 1-én kezdődik, a beírás pedig már szeptember 24-én folytatólag a nevezett időig.
A harmadik osztályt tanuló ifjaknak szeptember 15-ig kell magokat írásban vagy személyesen alulírtnál jelenteni.
Október 1-seje után a felvétel csak feltételezen történhetik.
Tudakozó levelekre szivesen válaszol
Rotter János,
igazgató.

Árverési határidő változtatása.
Mltgos Wenckheim Krisztina grófnő fasmelléki pusztájának haszonbérbe adására nézve szept. hó 10-ik napjára birtetett árverés szeptember 12-kén fog Békésen megtartatni.
A végrendeleti gyámság által.

Árverési hirdetés.
Alulírott által közhírré tétetik, miszerint Goldberger Samu F. és fiaí pesti kereskedők részére 618 ft 88 kr. tőke és járulékaí kielégítése miatt az aradi királyi e. b. váltótörvényseknek 3857/1866. sz. a. végzése folytán alperes Roth Sámuel pankotai lakostól folyó évi júliushó 7-én lefoglalt b. lbeli czikknek elárverelésére folyó évi szeptember 14-én és szükség esetére a többi következendő törvényes napoknak d. e. órái tüzetnek ki a helyszínére.
Galsa 1866. évi augusztushó 27-én.
Institoris Ignác,
főszolgabíró.

Árverési hirdetés.
Alulírott által közhírré tétetik, miszerint Aradmegyei törvényseknek 397/1866. sz. a. végzése folytán, S. erb Sebök aradi l. felperesnek 135 ft tőke és járulékaí követelese miatt Szutsina Juon és Todor ingatlanai u. m. kovaszinczi tjk. 452. sz. a. 200 fra becsült ház, beltelek, 300 fra becsült 1/4 k. á. föld, 600 fra becsült szálló Kovaszincz községhezánál mindenkor d. e. 9 órákor 1866. évi október 5. napján becsáron felül, vagy becsáron, mi ha meg nem ígértetnek 1866. évi november 9-ik napján becsáron alul is végrehajtási árverésen el fognak adni.
Az árverési feltételek alulírottánál Galsán megtekinthetők.
Kelt Galsán, 1866. évi augusztushó 24. napján.
Sorbán István,
t. szolgabíró.

Árverési hirdetés.
Alulírott által közhírré tétetik, miszerint Zverenz József 84 ft tőke és járulékaí miatt, Muntyán Juon ingatlanai, u. m. pankotai tjk. 593. sz. a. jegyzett 350 fra becsült háza, beltelek, 300 fra becsült 1/4 k. á. földje, Pankota községhezánál d. e. 9 órákor 1866. évi október 12-ik napján becsáron alul is végrehajtási árverésen el fognak adni.
Az árverési feltételek alulírottánál Galsán megtekinthetők.
Kelt Galsán 1866. évi augusztushó 31. napján.
Sorbán István,
t. szolgabíró.

Hirdetés.
Magyarország kir. helytartója, nagyméltóságú báró Senyei Pál ur 1866. évi júliushó 5-én 3950. eln. sz. a. kibocsájtott magas leiratával, a közbátorság és vagyonbiztonság megóvása tekintetéből, Arad sz. k. város területén elkövetendő rablás, rablógyilkosság és gyújtogatás büntetése, ugy az ezen büntényekben büntársak, bűnrészesek és orgazdák ellen sz. k. Arad városát illetőleg kebelében bíráskodó bünyfentőtörvényseket 1866 ik évi július 5-től a rögtönítelő bíróság (statarium) hatalmával további időre is felruházni méltóztatott.
Ezen magas intézkedés a rögtönbírósi szabályok 7-ik § sánál értelmében tudomásul azzal tétetik közhírré, hogy a rögtönítelő bíróság a fennálló rögtönbírósi szabályok értelmében fog eljárni.
Arad város tanácsától 1866 ik évi augusztus 1-én.
Weisz Károly,
bűnyfentítő törvényszéki elnök.

FELHIVÁS.
Jóllehet a város területén ekkoráig semminemű járvány betegség sem észleltetett, mindazon által orvosrendőri tekintetből hivatalosan felhivatnak a háztulajdonosok, kottaikat, udvaraikat s emésztő gödreiket rendszeren tisztíttatni, az árnyékszékeket pedig vasgáliczoldék által megfertőtleníttetni, ez utóbbi akként történik, miszerint árnyékszékekbe minden ötöd napon egy akó vízben felolvasztott 6 f. vasgálicz öntetik. Ezen rendszabályok pontos teljesítését e czéltól nevezett városi küldöttség fogja ellenőrizni, s az elmulasztott tisztítást got rendőri kényszer által foganatosítani.
Arad, szeptember 1-én 1866.
Papp János,
h. főkapitány.

ÁRVERÉS.
Az iltyói uradalomban Iltyó, Tok és Szelistye községek erdebe létező, 1000 számos sertvére becsült idei makktermés folyó évi szeptember 9-ik napján az iltyói községhezánál nyilvános árverésen adatik. Bérleni kívánók az árverés tárgyát helyszínen is megtekinthetik, s az árverésre bánatpénzzel megjelenni kéretnek. Iltyón augusztus 30. 1866.
Hitter Ferencz,
zárgondnok.